

ΝΟΤΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ.

§. 371. 1. Ἡ Νοτία Ἀμερικὴ εἶναι μικροτέρα τῆς Βορείας, πλὴν ἡ γῆ αὐτῆς εἶναι καλλιωτέρα, καὶ μᾶλλον καρποφόρος. Ἐχει σχῆμα τριγωνικόν, ἡ κορυφὴ τῆς ὁποίας κεῖται πρὸς τὴν γῆν τῆς Πυρός. Ταύτῃ ἐκυείδισε τὸ πρῶτον Πιζάρδος τις μόνον μὲ 150 στρατιῶτας, ἐνίκησε τὸν βασιλέα Ἀτταβαλίβαν τοῦ Περού Βασιλείου, ἔπειτα τὸν ἐφόδισεν ἀσπλάγχνας, ἀφ' ἧς τοῦ ἐπῆρσεν εἰς κελεῖον γεμάτον ἀπὸ χρυσίου καὶ ἀργύριον. Ἡ Μεσημβρινὴ Ἀμερικὴ περιέχει ἐν εαυτῇ πολλὰς Ἐπαρχίας καὶ Βασίλεια, ὧν ἡ πρώτη εἶναι ἡ τοῦ Περού, ἡ ὁποία ἔλαβε τὴν κλήσιν ἐκ τῆς Περού ποταμῆς.

2. Σύνορα. Συνορεύει πρὸς Ἄρκτον μὲ τὴν Βορείαν Ἀμερικὴν· πρὸς Ἀνατολὰς μὲ τὸν Βόρειον Ὠκεανόν, πρὸς Μεσημβρίαν μὲ τὴν γῆν τῆς Πυρός, καὶ πρὸς Δυσμὰς, μὲ τὸν Εἰρῳικὸν Ὠκεανόν.

3. Μέγεθος. Ἡ Μεσημβρινὴ Ἀμερικὴ ἐκτείνεται ἀπ' Ἄρκτον εἰς Μεσημβρίαν εἰς μίλια Ἰταλικά 3600. Τὸ μεγαλήτερον αὐτῆς πλάτος εἶναι μιλίων 3200. Εἶναι καὶ πολλὰ μεγαλιτέρα τῆς Εὐρώπης.

4. Ὅρη. Τὰ μεγαλήτερα ὄρη τῆς Κόσμου δέονται εἰς τὴν Μεσημβρινὴν γῆν τῆς Ἀμερικῆς· ἡ γῆ αὕτη ἔχει ὄρη καὶ βουνὰ πολλὰ καὶ μεγάλα. Τὸ πλέον θαυμαστὸν ὄρος αὐτῆς εἶναι τὸ Κιμβοράσον, τῆς ὁποίου ἡ κορυφὴ πάντοτε δέεται χιονοσκέπαστος, μέσα εἰς τὰ σύννεφα. Τὸ ὕψος τῆς τῆς ὄρης εἶναι τεσσάρων μιλίων Ἰταλικῶν καὶ ἐπέκεινα· κεῖται εἰς τὴν διακεκαυμένην Ζώνην, κατὰ πολλὰ πλησίον τῆς Ἰσημερινοῦ. Εἰς τοῦτο τὸ ὄρος πολλοὶ σοφοὶ κάμνουσι διαφοροὺς παρατηρήσεις, καὶ πειρά-

μα-

ματα, ἄλλοι ἐκ τῆς ὁποίων κατέρχονται εἰς τὴν ὑπώρειά τε βεβλαμμένοι, καὶ ἄλλοι κινδυνεύοντες τῆς ζωῆς των. Πλησιέστατον τῆς εἶναι ὁ διάσημος Κορδιλέρας, ὁ ὁποῖος συνοῦται μετὰ τὸν Κιμβοράσον. Οὗτος περιέχει ἐν ἑαυτῷ ὑπὲρ τὰ εἴκοσι βενὰ πυρίπνοα, τὰ ὁποῖα ἐκπέμπουσιν ἀκαταπαύστως πῦρ καὶ τέφραν, κτλ.

5. Ὑδάτα. Ἡ Νοτία Ἀμερικὴ μετὰ τὸ νὰ ἔχῃ τὰ μεγαλήτερα ὄρη, διὰ τῆτο ἔχει καὶ τοὺς μεγαλητέρας ποταμὸς τῆς Κόσμου. Ὁ πρῶτος ποταμὸς ταύτης τῆς γῆς καὶ ὅλος τῆς Κόσμου εἶναι ὁ Ἀμαζώνιος, ὁ ὁποῖος ἀρχεται ἐκ τῆς ὑψηλοτάτων κορυφῶν τῆς ὄρης Κιμβοράσα· τὸ μῆκος τῆτου τῆς ποταμοῦ μετρεῖται μετὰ χιλιάδας μίλια, ὅς τις ποτίζων ὅλην τὴν γῆν τῆς Ἀμαζόνων, καὶ δεχόμενος ἐν ἑαυτῷ πολλὰς ἄλλους ποταμὸς, χυῖεται εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν, ὀλίγον μακρὰν τῆς Ἰσημερινῆς· ὁ Ἀργυρὸς ποταμὸς, ὅς τις καὶ Λαπλάτας λέγεται, ἀναβρῦει ἐκ τῆς κλάδων τῆς Κορδιλέρα ὄρης, ἔπειτα δεχόμενος ἐν ἑαυτῷ πολλὰς ἄλλους ποταμὸς, χυῖεται πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς, πλησίον τῆς Μπασίος Ἀἴρος Πόλεως, ὅπου σχηματίζει εἰς ἓνα μεγαλώτατον κόλπον τῆς Ὠκεανῶν. Λέγεται Ἀργυρὸς ποταμὸς, διότι εἰς αὐτὸν φορτώνουσι τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ Ἰαπωνικὰ τέληρα.

6. Κλίμα. Ἡ Νοτία Ἀμερικὴ κεῖται μεταξὺ τοῦ ἀ. Βορείου κλίματος, καὶ τῆς κβ. Ἀνταρκτικῆς· τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῆς κεῖται ὑπὸ τῆς διακεκαυμένης Ζώνης· μετὰ ὅλον τῆτο ὁ αἶρ αὐτῆς εἶναι εὐκρατος, καὶ ἡ θερμότης συγκερασμένη· ἐπειδὴ καὶ ὁ δροσερὸς αἶρ πάντοτε φυσᾷ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς πλησίον αὐτῆς θαλασσῶν.

7. Προϊόντα. Ἡ γῆ αὕτη ἔχει μὲν μέγαλα βενὰ, ἔχει ὅμως καὶ μεγαλωτάτας πεδιάδας,

αἱ ὁποῖαι δίδουσι τὰς καρπὰς καὶ τὰ γονήματα ἑκατονταπλασίονα. Ἡ γῆ αὕτη εἶναι καλὴ καὶ ἀρμόδια πρὸς παραγωγὴν πάντος εἴδους προϊόντων. Οἱ λαοὶ ταύτης ζῶσιν ἐν ἀφθονίᾳ καὶ δῦτυχίᾳ· εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν γῆν δέσονται μεταλλεῖα πλουσιώτατα, καὶ λίθοι πολύτιμοι ἄπειροι, κατ' ἐξοχὴν δὲ οἱ ἀδάμαντες τῆς Ἀμερικῆς, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὰ δυνάμειά τῆς Ἀνατολικῶν. Εἰς τὴν Περὶ Ἐπαρχίαν δέσκεται ἐκεῖνο τὸ δύλογημὸν δένδρον τῆς Κίνας, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ πανάγαθος Θεὸς διὰ νὰ τὸ πίνωσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ νὰ ἀποτινάξωσι τὸν δεινότατον πυρετὸν ἀπὸ λόγου των· καφφές, καὶ ζάκχαρις, καὶ νικοτιανόχορτον εἰς αὐτὰς τὰς Ἐπαρχίας γίνεται εἰς πλῆθος, καὶ διάφορα ἄλλα βότανα χρήσιμα εἰς τὴν Ἰατρικίαν. Ἡ κτηνοτροφία τὸ πρότερον δὲν ἦτον εἰς χεῖρσιν, τώρα ὅμως αὐξάνει, καὶ πληθύνει. Πολλὰ ζῶα καὶ διάφορα δέσονται εἰς τὴν Νοτίαν Ἀμερικὴν· πίθηκες, λέοντες, τίγρεις, παρδάλεις, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὠραιότατοι ψιττακοὶ, κοινῶς παπαγάλλοι.

8. Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς ὡς ἐπιτοπλεῖσον εἶναι ἐνδογενεῖς Ἰαπωνοὶ καὶ Πορτογάλλοι· παρὰ τούτους εἶναι καὶ πολλοὶ Ἀμερικανοὶ καὶ Αἰθίοπες. Ἐκ τούτων τῆς κατοίκων, ἄλλοι ὑπόκεινται εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ Βασίλεια, καὶ ἄλλοι ζῶσιν ἀνεξαρτήτως εἰς τὰ ὄρη καὶ δάση.

9. Ἡθῆ. Ὁλων σχεδὸν τῆς ἀνω εἰρημνῶν κατοίκων τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς τὰ ἠθῆ εἶναι χορδρα καὶ βάρβαρα· αὐτοὶ εἶναι ἄνθρωποι κατὰ πολλὰ ἰδιῶται καὶ ἀμαθεῖς. Μ' ὅλον ὅτι οἱ Περυβιανοὶ ζῶσιν ὑπὸ τὴν διακεκαυμένῳ Ζώνῳ, δὲν εἶναι ὅμως μέλανες, ὡς οἱ Αἰθίοπες. Οἱ κάτοικοι τῆς γῆς τῆς Ἀμαζόνων εἶναι ἄγριοι καὶ θηριογνώμονες. Εἰς αὐτὰς τὰς τὸπας αἱ γυναῖκες δὲν διαφέρουσιν ἀπὸ τοὺς ἀν-

ἀνδρας· πολεμοῦσι μὲ ἀνδρίαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐναντίον εἰς τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν. Οἱ Βρασιλιῶται ἀγαπᾶσι τὴν κλεψίαν καὶ τὸ ψεῦδος· εἶναι καὶ πολλὰ σκληροτράχηλοι καὶ ἀπειρήτμητοι τῇ καρδίᾳ. Οἱ λαοὶ τῆς Χιλί· Ἐπαρχίας τῆς γῆς τῆς Παταγόνων, εἶναι μεγαλόσωμοι καὶ γιγαντιαῖοι, λευκοὶ τὴν ὄψιν, καὶ ἀνδρειωμένοι· ζῶσιν ἐλδοθέτως εἰς τὴν πατρίδα των, ἐνδεδυμένοι μὲ τὰ δέρματα τῶν ἀγέλιων θηρίων.

10. Διάλεκτος. Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν δίδίσκονται πολλαὶ φυλαὶ, καὶ διάφορα ἔθνη, διὰ τοῦτο καὶ ποικίλλεται διάλεκτοι προφέρονται, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀξίζουσι τὸ οὐδὲν, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἀτελεῖς· οἱ Εὐρωπαϊοὶ ὅμως ὁμιλοῦσιν ἐλδοθέτως τὴν πάτριον αὐτῶν γλῶσσαν.

11. Θρησκεία. Μόνον οἱ Εὐρωπαϊοὶ, καὶ οἱ Περυβιαννοὶ πιστεύουσι τὸν Χριστὸν, καὶ αὐτοὶ ὄχι ὅλοι· οἱ δὲ λοιποὶ, προσκυνοῦσι τὰ εἰδῶλα, δηλαδὴ ἄλλοι τὸν ἥλιον, ἄλλοι τὴν σελήνην, καὶ ἄλλοι τὰς ἀστέρας, τὰς βροντὰς, καὶ τὰς ἀσραπὰς.

12. Αρχαιότητες. Εἰς τὴν Περυβιαννὴν Ἐπαρχίαν δίδίσκονται εἰπέια πολλῶν ἀρχαίων ναῶν· εἰς τὴν Κοῦσκο σώζεται ἀκόμη ὁ περὶφημος ναὸς τοῦ ἡλίου, τὰ τεῖχη τῶν ὁποίων καὶ ἡ σκέπη τὸ πάλαι ἦτον κεκαλυμμένα μὲ χρυσᾶς πλάκας.

13. Πόλεις. Ἡ Νοτιὰ Ἀμερικὴ περιέχει ἐν ἑαυτῇ, καθὼς εἶπομεν, πολλὰς Ἐπαρχίας καὶ χώρας· ἡ πρώτη Ἐπαρχία τῆς ὁποίων, καὶ ὀνομασθῆναι εἶναι ἡ Περουβιαννὴ, ἡ ὁποία κεῖται ἀμέσως ὑπὸ τὴν διακεκαυμένην Ζώνην, πολλὰ πλησίον τῆ Ἰσημερινῆ. Πρωτεύουσα Πόλις ταύτης εἶναι ἡ Λίμα, κειμένη πλησίον τῆς θαλάσσης. Ἡ Πόλις αὕτη εἶναι μεγάλη, καὶ καλῶς ἀποδομημένη· εἰς αὐτὴν εἶναι ὁ θρόνος τῆ ὑποβασιλέως αὐτῆς. Ἐχει μῆκος

211° ; καὶ Νότιον πλάτος 10° . Πρὸς Ἄρκτον τοῦ Περὺ, κεῖται ἡ Νέα Γρανάδα, πολλὰ πλησίον τοῦ Παναμά ἰσθμοῦ. Αὕτη ἡ Ἐπαρχία ἔχει πολλὰς Πόλεις, δηλαδή τὴν Γραντιντίλαν, τὴν Καρθαγένην, τὴν Καυέναν, καὶ τὴν Σουβίναμ, εἰς τὰς ὁποίας φασκεῖται ἡ θαυμαστὴ νάρκη, καὶ τὰ μεγάλα ναρκωτικὰ ἀγάλια, τὰ ὁποῖα μὲ τὸ ἠλεκξικόν αὐτῶν πῦρ ναρκώνουσι, καὶ θανατώνουσι διάφορα ζῷα.

§. 372. Πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Περὺ Ἐπαρχίας δεῖξεται ἡ Βρασιλία γῆ, τὴν ὁποίαν ὀρίζουσιν οἱ Πορτογάλλοι· αὕτη παράγει προϊόντα διάφορα, καθὼς εἵπομεν. Ἐκεῖ εἶναι ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἀργυρὸς ὁ πολὺς, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἀνθρώποι ὑπόδεδώνονται καὶ σκλαβώνονται. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας φυγὼν τὰς παραχὰς καὶ ἀκαταστασίας τῆς Βασιλείας τῆς, ἦλθε καὶ κατώκησεν εἰς αὐτὴν τὴν γῆν, ὅπου ἀπολαμβάνει τὰ προϊόντα τῆς τῶν ἐκείνης καθ' ἕκαστον ἔτος. Ἀπ' ὅλης σχεδὸν τῆς Βασιλείας τῆς Κόσμου, ἔτος μόνον νομίζεται κατὰ τὸ παρὸν ὁ πλέον δὴ τυχεῖς· ἐπεὶ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι Βασιλεῖς ἔχουσι χρεῖαν ἀπὸ τῆς θησαυροῦς τοῦ πλησίου τῆτου Βασιλέως. Πολλὰς Πόλεις ἔχει αὕτη ἡ Ἐπαρχία, ἡ πρῶτη τῆν ὁποίων εἶναι ἡ Βιλλαβόα, καὶ ὁ Σαν Σεβαστιάνος, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἄρκετὰ μεγάλαι, καὶ καλῶς κατοικημέναι.

§. 373. Ἡ Χιλὴ Ἐπαρχία κεῖται πρὸς Μεσημβρίαν τῆς Περού. Αὕτη δὲ εἶναι τῶσον μεγάλη, πλὴν παράγει προϊόντα διάφορα καὶ καλά. Πρωτόδυσσα Πόλις αὐτῆς εἶναι ἡ Σαν Ἰάγο (τοῦ Ἰακώβου.) ἔχει μῆκος 310° , καὶ πλάτος 36° .

§. 374. Οἱ γιγαντιαῖοι ἐκεῖνοι Παταγῶνες κατοικῶσιν εἰς τὴν πλέον Νοτεῖαν Ἐπαρχίαν τῆς Ἀμερικῆς, Χίκαν καλεσμένῳ, τὰ σύνορα τῆν ὁποίων

είναι ἡ γῆ τοῦ Πυρός, καὶ οἱ μεγάλοι Ὠκεανοί. Πολλὰ μέρη ταύτης τῆς Ἐπαρχίας ἐξουσιάζουσιν οἱ Γάλλοι, καὶ οἱ Ὁλλανδοί.

ΝΗΣΟΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

§. 375. Ἡ Ἀμερικὴ ἔχει πολλάς καὶ μεγάλας Νήσους, αἱ ὁποῖαι παράγουσι διάφορα προϊόντα· τὰς περισσότερας τούτων τῶν Νήσων εὐρίζουσιν οἱ Εὐρωπαῖοι. Εἰς τὴν Ἀρκτικὴν Ἀμερικὴν, ἐντὸς τῆς κόλπης Βαφφίν, εὐρίσκονται τινες Νῆσοι ἰκανῶς μεγάλοι, ἡ πρώτη τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Κεμπερλανδ· ἡ Γάμας κεῖται πρὸς Βορρῆαν αὐτῆς, ἡ δὲ Φερρῆε, καὶ αἱ λοιπαὶ δύο Νῆσοι κεῖνται πρὸς Μεσημβρίαν τῆς Κεμπερλανδ. Αὗται εἶναι ὀλίγον γνωσταὶ εἰς ἡμᾶς, διὰ τὸτο τὰς παρατρέχομεν.

§. 376. Ἀπέναντι τῶν Ἡνωμένων Ἐπαρχιῶν, εὐρίσκεται μία μεγάλη Νῆσος, Νέα Γῆ καλουμένη· τὸ χῆμα ταύτης εἶναι τρίκρανον.

§. 377. Αἱ Λεκάϊες Νῆσοι εἶναι κατὰ πολλὰ μικραὶ, ὁμοίως καὶ αἱ Βερμῆδες, αἱ ὁποῖαι ὑπόκεινται εἰς τὴν ἑξουσίαν τῶν Ἀγγλων.

§. 378. Πρὸς Νότον τούτων τῶν Νήσων εὐρίσκονται αἱ Ἀντίλλαι Νῆσοι, αἱ ὁποῖαι εἶναι πολλάς τὸν ἀριθμὸν, καὶ διάφοροι, διαίρεσθαι εἰς μικρὰς καὶ μεγάλας. Ἡ πρώτη τῶν μεγάλων εἶναι ἡ Κέβα, ἡ ὁποία ἔλαβε τὴν κλησιν ἀπὸ τῆς Κολομβῆ Φερδινάνδου· ἡ Νῆσος αὕτη ἔχει πολλάς πόλεις καὶ χώρας ἐπαύωτις· ἔχει καὶ λιμένα βασιλικὸν διὰ τὰ πλοῖα.

§. 379. Ἡ Ἰαμαϊκα εἶναι μικροτέρα· κεῖται πρὸς Μεσημβρίαν αὐτῆς· λέγεται ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων, Νῆσος τῆς Ἁγίας Ἰακώβου. Πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Ἰαμαϊκας καὶ Κέβας, εἶναι ἡ Νῆσος τῆς Ἁγίας Δομενίκας, ἡ ὁποία καὶ Ἰαπανιόλα λέγεται.

§. 380.

§. 380. Ἡ Κέβα Νῆσος ὑπόκειται εἰς τὰς Ἰσπανοῦς· ἡ Ἰαμαΐκα εἰς τοὺς Ἀγγλους· ἡ δὲ Σαντομάρκος, εἰς τὰς Φραντζέζους.

§. 381. Αἱ Νῆσοι τῶν μικρῶν Ἀντίλλων εἶναι πολλαί, τὰς ἐποίας οὐδεὶς ὄλοι οἱ Εὐρωπαῖοι. Τὸ Πόρτο Ρίκο, τὸ οὐδεὶς οἱ Ἰάπωνοι.

§. 382. Ἡ ὀνομαστὴ Μαρτινίκα, ἡ ὁποία ἐκπέμπει τὸν καφουρὸν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ τὴν ζάκχαρον, οὐδὲν εἶναι τόσο μεγάλη, πλὴν εἶναι καρποφόρος καὶ καλή· ταύτης τὰ προϊόντα ἀπολαμβάνουσιν οἱ Γάλλοι. Ἀπασαὶ αὐταὶ αἱ Νῆσοι τῶν Ἀντίλλων παράγουσι καφουρὸν, ζάκχαρον, βαμβάκι, παπαγάλους, καὶ διάφορα ἰατρικὰ βότανα. Εἰς τὸν εἰκοστὸν βαθμὸν τῆς Νοτίης πλάτης κεῖται ἡ Νῆσος τῆς Ἀγίας Τριάδος.

§. 383. Κατ' εὐθείαν γραμμὴν πρὸς Μεσημβρίαν αὐτῆς, οὐδεὶς οἱ πολλαὶ Νῆσοι τῆς Σαντο Βήχ, κεῖσθαι κατὰ τάξιν.

§. 384. Οὐ πολλὰ μακρὰν τέτων, εἶναι ἡ Νῆσος τῆς Γεωργίας καλεσμένη· ἐπειτα εἶναι αἱ Μαλκίνας Νῆσοι, πλησίον τῆς Μαγελλανικῆς πορθμῆς.

§. 385. Ἡ Γῆ τοῦ Πυρός εἶναι μία Νῆσος ἰκανῶς μεγάλη, πλὴν ἄγνωστος εἰς ἡμᾶς. Πλησίον ταύτης εἶναι αἱ Νῆσοι τοῦ Δράκου, τέσσαρες, ἢ πέντε τὸν ἀειθρὸν, ἀπασαὶ ἔρημοι καὶ ἀκατοίκητοι.

§. 386. Πρὸς Ἀρκτον τῆς Γῆς τῆς πυρός, εἰς τὸν Γαλιωνὸν Ὠκεανὸν, οὐδεὶς οἱ ἡ Χίλη Νῆσος· αἱ Νῆσοι τῆς Φερνανδέζι, ἡ τῆς Φέλις, αἱ Τρίπες, καὶ αἱ Γαλάπαι, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπειροὶ τὸν ἀειθρὸν.

§. 387. Πρὸς Ἀρκτον τῆς Ἰσημεριῆς, πλησίον τῆς Γαλάπων, κεῖται ἡ Κόκος Νῆσος, ἡ ὁποία εἶναι μικρά. Ἀπέναντι τῆς Ἀκρωτερίου τῆς Καλιφορνίας πρὸς Μεσημβρίαν αὐτοῦ κεῖται ἡ Νουπλάδα, ἡ Ἰος Μαῖος

Μαΐος, καὶ ἡ Ῥόκα, ἔπειτα ἡ Πάξος καὶ αἱ Γαδαλέπες, ἀνεβαὶ εἰς πολλὰς.

§. 388. Ἡ Καρλότις, ἡ Ἀρχίππη, καὶ ἡ Νῆσος τῆς Ἐλισάβετ κεῖνται περὶ τὴν ὄλβιον Ἐπαρχίαν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ Κόντρον, τὴν ὁποίαν τινες νομίζουσι Χερσόνησον, εἶναι μία μεγάλη Νῆσος τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς, τῆς ὁποίας τὰ μέρη εἶναι ἀγνωστα εἰς ἡμᾶς.

§. 389. Ὑπερον ἀπὸ ὅλας τὰς Νήσους, εἶναι ἡ Νῆσος τῆς Κλέρκ, ἡ τῆς Κόκ, καθὼς ἀνωτέρω εἶπαμεν· αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὴν μέσιν τοῦ μεγάλου πορθμοῦ τοῦ Βερίγγ, ὁ ὁποῖος διαίρει τὴν Ἀμερικὴν, ἀπὸ τὸν παλαιὸν Κόσμον.

Παρά ταύτας τὰς Νήσους, εἶναι καὶ ἄλλαι διάφοροι, τὰς ὁποίας ὁ φιλομαθὴς Γεωγράφος εὐρίσκει εἰς τὰς μεγάλας Γεωγραφικὰς Ἀτλαντικὰς γεγραμμένας εἰς πλάτος.

ΠΕΜΠΤΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

ΓΗ ΑΓΝΩΣΤΟΣ.

§. 390. **Η** μεις εἶπομεν εἰς τὸν Πίνακα τῆς γενικῆς διαρέσεως τῆς Γῆς, ὅτι παρὰ τὰ τέσσαρα γνωστὰ μέρη τοῦ Κόσμου, εἶναι καὶ ἄλλα, ἀκόμη ἄγνωστα εἰς ἡμᾶς, τὰ ὅποια διύωνται νὰ εἶναι καὶ πολὺ, ἢ ὀλίγον μεγάλα. Οἱ ἀνθρώποι, οἱ ὅποιοι ἔφερον τὸν Κόσμον ἀνω κάτω, ἐπάχρισαν διὰ νὰ διέλθωσι καὶ αὐτὰ τὰ ἄγνωστα μέρη, πλὴν δὲν ἐδυηθήσαν, ἐπειδὴ καὶ ἔπω ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ταύτης τῆς ἀνακαλύψεως. Ἡ φύσις φαίνεται ὅτι ἠθέλησε νὰ περιτειχίσῃ ταῦτα τὰ μέρη μὲ πάγη, καὶ μὲ βενὰ ἀπὸ μεγάλα πάγη, διὰ νὰ μὴ ποροχωρήσωσιν οἱ ἀνθρώποι περαιτέρω.

§. 391. Ἡ γῆ αὕτη διαρεῖται εἰς δύο, δηλαδὴ εἰς γῆν ἄγνωστον Ἀρκτικὴν, καὶ εἰς γῆν ἄγνωστον Ἀνταρκτικὴν. Ἡ Ἀνταρκτικὴ ἄγνωστος γῆ δεισκεται εἰς τὰ Μεσημβρινώτατα μέρη τῆς Ἀμερικῆς, ἧτις εἶναι ἡ ἀνωτέρα Γῆ τοῦ πυρός, ἡ ὅποια καὶ Μαγδαλικὴ καλεῖται, ἐκ τοῦ μεγάλου θαλασσοπόρου Μαγελλάνου, ὁ ὅποιος τὴν ἐξεσκέπασε κατὰ τὸ 1519 ἔτος.

§. 392. Ἡ μεγαλωτάτη Νῆσος Νέα Ὀλλανδία, καὶ ἡ Νέα Ζελανδία, δὲν εἶναι ἀκόμη καλῶς ἐγνωσμένα εἰς ἡμᾶς. Οἱ μεγαλώτατοι Ὠκεανοὶ, οἱ ὅποιοι κεῖνται ὑπὸ τὸν Ἀρκτικὸν Πόλον, μένουσι μέχρι τῆς σήμερον ἄγνωστοι.

§. 393. Ἡ Ἀρκτικὴ ἄγνωστος γῆ, εἶναι ἡ μεγάλη Γροενλανδία, ἡ ὅποια ἄλλο δὲν εἶναι, εἰμὴ

ἐν μεγαλώτατον μέρος τῆς Βορείας Ἀμερικῆς. Ἡ Γῆ αὕτη ἐκτείνεται σχεδὸν ἕως πλησίον εἰς τὴν Εὐρώπην. Τὴν ἀνεκάλυψε τὸ πρῶτον Ἐνθίκος ὁ Ῥῶφος καὶ τὸ 982 ἔτος, καὶ τότε πρῶτον ἔλαβε καὶ τινὰς ἀποικίας. Εἰς αὐτὴν τὴν κρονίαν γῆν δεῦν δοκιμῆσιν οἱ ἐγκατοικοὶ, ἐξ αἰτίας τῆς μεγαλωτάτης ψυχρότητος. Ἡ γῆ τῆ Βιλλιαῶν, καὶ αὐτὴ μέχρι τῆ νῦν εἶναι ἀγνώστος, καὶ κεῖται περὶ τὸν Βαφφίν κόλπον.

§. 394. Ἡ Νέα Ζέμβλα τῆς Ῥώσων, ἥτις κεῖται εἰς τὸν Ἀρκτικὸν παγωμένον Ὠκεανὸν, δεῦν ἐγνωσθῆ ἀκόμη ὅλη. Ταύτην ἀνεκάλυψαν οἱ Ῥῶσοι, διὰ τῆτο αὐτοὶ μόνοι τὴν ἐξεσιάζουσιν.

§. 395. Ἡ Σπιτμπέργα κεῖται Ἀρκτικώτατα τῆς νέας Ζέμβλας, πλησίον τῆς Νορβηγίας, καὶ Σβηκίας. Διὰ Σπιτμπέργα, εὐνοῦνται μερικαὶ Νῆσοι, αἱ ὁποῖαι δέσκονται εἰς τὴν Ἀρκτικὴν παγωμένην λελκὴν θάλασσαν, ὅπως τρέφονται, καὶ πολλαπλασιάζονται αἱ ὑπερμεγέθεις φάλαιναι, καὶ οἱ βομακτικοὶ νάρβαλοι.

Εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἀρκτικούς παγωμένους Ὠκεανὸς ἐμπορεῦν νὰ ἐρεθῶσι καὶ ἄλλα μέρη, τὰ ὁποῖα μόνον εἰς ἡμᾶς ἀγνωστα μέχρι τῆς σήμερον. Ἴσως θέλει ἐλθεῖν καιρὸς, ὅταν θελήσῃ ὁ Προνοητὴς τῆς Φύσεως, ὥστε νὰ ξεσκεπάσωσιν ἐκεῖνα τὰ φοβερά πάγη τέτων τῆς Ὠκεανῶν καὶ νὰ ἀνακαλυφθῶσι τὰ λοιπὰ ἀγνωστα μέρη τῆς Κόσμου.

Ἴδὲ λοιπὸν ὅπως Χάριτι Θεῖα ἐτελειώσαμεν τὴν καταγραφὴν ὅλης τῆς Κόσμου, καταγράψαντες ἐν συντόμῳ ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς, ἐν πρὸς ἐν, καὶ κατὰ τάξιν, μετὰ τρόπον νεώτερον καὶ μεθοδικὸν, διὰ νὰ γένη μεγαλήτερον τὸ ὄφελος εἰς τῆς ἐρασίας τῆς Γεωγραφίας, καὶ τῆς νέων πραγμάτων.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΑ.

Ὅτι τὰ Νομίσματα εἶναι ἐφόρεμα τῆς ἀρχαίων αἰώνων, αὐταὶ αἱ ἴδιαι εἰκόνες τῆς ἀρχαίων ἡμῶν Προγόνων μᾶς κηρύττουσι τὴν ἀλήθειαν. Εἰναί τινες Ἱστορικοὶ, οἱ ὅποιοι ἀνάγασσι τὴν τέχνην ταύτην τοῦ χαράττειν τὰ νομίσματα, ἕως εἰς τὸν καιρὸν ἀκόμη τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ· ἐφόρεμα τῆς ἀληθείας μεγάλου πνεύματος ἀνδρός. Εἰς μάτῳ ἐπάσχισαν τινὲς νὰ ἀναιρέσωσι τὸ οὐρανίον τοῦτο δῶρον, προβάλλοντες τὴν συναλλαγὴν τῆς πραγμάτων· εἰς μάτῳ ἐκοπίασαν, ἐπειδὴ ὅταν τις ᾤρεγετο μίαν σαφυλὴν, πῶς ἦεν δυνατὸν αὐτὸς νὰ δώσῃ τὸ χωράφιόν τε; ἢ ὅταν τις ἄλλος ἐχρειάζετο πρόβατον, πῶς ἦτον δυνατὸν νὰ δώσῃ τὸ βόδιόν τε; πᾶγμα τὸ ὅποῖον δὲν ὑπέκυπτεν εἰς τὰς πολιτικὰς νόμους. Τὰ νομίσματα εἶναι εἷς μέσον πρόχειρον εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς ἀνθρώπων, καὶ τρόπον τινὰ αὐτὰ εἰς κάθε καιρὸν ἐχρησίμωσαν καὶ χρησιμύουσι τὰ μέγιστα. Διὰ τῆτο τινὲς καὶ παντοδύναμα τὰ ὀνομάζουσιν, ἐπειδὴ καὶ τὸσῶν ἰσχυρῶν ἔχον, ὥστε καὶ τὰς πύλας τῆς ἁδῆς καὶ τῆς παραδείσου ἀνοίγουσι καὶ σφαιλλῶσιν.

Ὁ Θεὸς ἐχάρισε μὲν τῆτο τὸ ἀναγκαῖον δῶρον εἰς τοὺς ἀνθρώπους· τὸ ἐχάρισεν ὅμως ὄχι διὰ νὰ τὰ κρύπτωσιν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν, καθὼς ἔκαμεν ἐκεῖνος ὁ ἀχρεῖος δᾶλος, ὁ κρύψας τὸ τάλαντον, ἀλλὰ νὰ τὰ μεταδώσωσι καὶ εἰς τὸν πλησίον τε, εἰς τὸν χρεῖαν ἔχοντα· καὶ τοῦτο εἷς μόνον, διὰ νὰ μείνῃ ὁ ἔχων τὰ πολ-

πολλὰ ἥσυχος καὶ ἀφρόντισος, ἄλλο δὲ, διὰ τὰ οἰκο-
νομηθῆ καὶ ὁ πένης ὁ δυσυχής.

Οἱ ἀρχαῖοι λαοί, οἱ ὅποιοι ἀνεπαύοντο εἰς τὰς
αὐτῶν θρησκείας, ἐχάραττον πολλὰ εἶδη νομισμά-
των εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τῶν αὐτῶν θεοτήτων. Οἱ Ἀ-
θῆναιοι, οἱ ὅποιοι ἐλάτρευον τὴν Ἀθῆνα, ὡς θεὸν
καὶ ἔφορον τῶν ἐπισημῶν καὶ τῆς αὐτῶν πατρίδος,
οἱ Θεσσαλοί, οἱ ὅποιοι ἐτίμησαν τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ
τὴν πολεμικὴν Ἀθῆνα, Θεσσαλικῶς καλεμενίω·
οἱ Τρῶες καὶ οἱ Δάρδαροι, οἱ τινες ἐσέβοντο τὸν
Ποσειδῶνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν, ἅπαντες αὐτοὶ οἱ λαοὶ
ἐχάραξαν καὶ ἐποίησαν τὰ νομίσματα τῶν
εἰς τιμὴν τῶν αὐτῶν ἱερῶν θεοτήτων, κ. τ. λ. Οἱ με-
ταγενέστεροι ὅμως θέλοντες τὰ τιμῶνται ὡς θεοί,
κατέλειπον τὰς εἰκόνας τῶν θεῶν, καὶ ἐχάραττον τὰς
μορφὰς τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων, φράγμα δὲ ὄλεθρον
ἀντίον τῶν ἀρχαίων πολιτικῶν συνηθειῶν, ὡς μέ-
χρι τῆς σήμερον συνηθίζεται. Τὰ νομίσματα τῶν
παλαιῶν ἦτον πολλῶν εἰδῶν, κατὰ τὴν ποιότητα καὶ
κατὰ τὴν ὕλην, δηλαδή ἄλλα μὲν ἦσαν ἀπὸ χρυ-
σίου, ἄλλα ἀπὸ ἀργύρου, ἄλλα ἀπὸ χαλκῶν καὶ ὀ-
ρείχαλκον, καὶ ἄλλα ἀπὸ μόλυβδον, κασσήτερον
κ. τ. λ. καθὼς ἀκολούθως θέλομεν ἰδεῖν.

Οἱ Περγηναὶ καὶ οἱ Γεωγράφοι, οἱ ὅποιοι πε-
ριέρχονται τὰς Ἑλληνικὰς Ἐπαρχίας καὶ χώρας,
συναπαντῶσι πολλὰ νομίσματα τῶν ἀρχαίων ἡμῶν
προγόνων διαφόρων Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ μὴ
γινώσκοντες τὰς ἀρχὰς αὐτῶν, τὰ παραβλέπασιν καὶ
τὰ καταφρονῶσιν· μάλιστα εἶναι τινὲς χρυσοχόοι, οἱ
ὅποιοι ἀκαταπαύτως χαλῶσιν τὰ ἀρχαῖα καὶ ὠραῖα
ἔργα, καὶ τὰ μεταποιῶσιν νεωσὶ. Τοῦτο ἰδὼν καὶ ἐ-
γὼ ἐπαρακινήθην διὰ τὰ ἐκθέσω κατὰ τὸ παρὸν
ὀλίγην τινὰ καταγραφὴν καὶ ἐξήγησιν μερικῶν νο-
μισμάτων τῶν ἀρχαίων ἡμῶν Προγόνων, ἐκ τῶν ὁ-
ποιῶν

ποιῶν εὔας ἰσορικός καὶ εὔας φιλόλογος ὠφελεῖται τὰ μέγιστα, αἱ εἰκόνες τῶν ὀποίων δέξονται κεχα-
ραγμένα εἰς τὴν νομισματικὴν Χάρταν, χῆμα 26, εἶναι ἅπασαι ἀντίτυπα ἀρχαίων τινῶν μεταλλικῶν νομισμάτων, τὰ πλείστα τῶν ὀποίων ἔλαβον εἰς τὰς Ἀθῶνας παρά τινος ἡμετέρου φίλου καὶ περιέργου πε-
ρηγητοῦ Γερμανοῦ κυρίου Δίγκ. ἄλλα δὲ ἀπὸ τὰ ἡμέτερα, καὶ ἄλλα ἀπ' ἄλλα τινὰ πρωτότυπα καὶ ἀρχαίτυπα. Πολλὰ τῶν τῶν νομισμάτων ἐσάθμισα μὲ τὴν ζύγην καὶ μὲ τὰς κόκκους, καὶ ἄλλων ἐμέ-
τρησα τὰς διαμέτρους των καὶ τὸν ὄγκον αὐτῶν· εἰς τινὰ πάλιν διὰ μεγαλητέραν ἡδονὴν ἐσημείωσα καὶ τὴν μυθολογικὴν ἰσορίαν τῶν πρωτοτύπων εἰκόνων καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν (1)· εἰς τινὰ ἄλλα ἔκθεσα τὰς χαρακτῆρας τοῦ νομίσματος καὶ τὰ σημεῖα αὐ-
τῶν, καθὼς ἀκολέθως βλέπομεν· εἰς τὴν Χάρταν κατέταξα τὰ νομίσματα κατ' ἀριθμὸν, ἀρχίζων ἀ-
πὸ τὸν 1, 2, 3, 4, κ.τ.λ. ἕως τέλους ἀναλόγως μὲ τὰς ἀριθμῆς, οἱ τινες δέξονται εἰς τὴν παρῶσαν καταγραφῆν.

1. Τῶν Ἀθῶνων, ἄργυρος (ἀσημι) κεφαλὴ Παλλάδος, μὲ περικεφαλαίαν, Γλαῦξ ἐπὶ στάμνου καὶ ἀνδράποδον, μὲ ΑΘΕ, ΦΑΝΟΚΛΗΣ, ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ κ. τ. λ. Ἡ Ἀθῶνα ἦπεν θυγάτηρ Διός, παρθένος εἰλικρινῆς καὶ καθαρὰ· ἐνομίζετο ὡς θεὰ τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Φιλοσοφίας. Γλαῦξ ὄρ-
νεον

(1) Ἄς μὴ νομίση ὁ περιέργος ἀναγνώστης, ὅτι ἐγὼ εἰ-
μὶ φροσκοπημένος εἰς τὴν Μυθολογίαν καὶ εἰς τὰς μυρολογίας
τῶν παλαιῶν λαῶν, ἀλλ' ἄς μὲ σοχασθῆ ὡς εὔα φιλέλληνα,
ὁ ὅποιος ἀγαπᾷ νὰ εἰδῶ πᾶ Ἑλληνικὸν Γένος ἐσολισμένον
μὲ ἰδέας πολλὰς μὲ μάθησιν καὶ σοφίαν, μὲ πατριωτισμὸν,
καὶ μὲ ἤδη Ἑλληνικά, τῶν ἀρχαίων ἡμῶν σοφῶν Προγόνων.

νεον τῆς Ἀθηνᾶς, σύμβολον τῆς σοφίας καὶ τῆς ἐπισημῶν ἀνδράποδον, διότι τὸ πάλαι εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦσαν πολλότατοι σκλάβοι, οἱ ὅποιοι ἐδέλουν τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ μεταλλεῖα· σάμνος καὶ ὀνόματα τῆς τότε ἀρχόντων, κ. τ. λ. Τὸ νόμισμα τοῦτο εἶναι πεντάδραχμον, ζυγιάζει πέντε δράμια, ἔχει διάμετρον, 12 γραμμῶν, τὸ ὅποιον ὡς φαίνεται εἶναι ἀντίτυπον τῆς ὑπὸ τῆς Πραξιτέλης κατεσκευασμένου ἀγάλματος, τὸ ὅποιον ἐσώζετο εἰς τὸν ἐν Ἀκροπόλει ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς, ὅλον ἀπὸ ὀρείχαλκον· καθαρὸν πέποιημένον.

2. Τῶν Ἀθηνῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ τῆς Παλλάδος μετὰ περικεφαλαίῳ ἐστεφανωμένῳ ἀπὸ κλάδους ἐλαίας. Γλαῦξ ἰσαμνία, καὶ κλάδος ἐλαιοφόρος μετὰ ΑΘΕ. Τὸ νόμισμα τῆτο εἶναι πεντάδραχμον, ζυγιάζει κόκκους 370, ἡ διάμετρος τῆς εἶναι 11 γραμμῶν. Τὸ ὡραῖον τῆτο νόμισμα εἶναι ἀντίτυπον ὡς φαίνεται τῆς πρώτης ξυλίνης ἀγάλματος, τὸ ὅποιον τὸ πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι μετεκόμισαν ἀπὸ τὴν Τρωάδα. Τὸ Παλλάδιον τῆτο ἐλέγετο ἕρανοπετὲς, ἐξ αἰτίας ὅτι ἦτον ἀχειροποίητον, καθὼς αὐτοὶ ἐνόμιζον. Λέγουσιν οἱ Ἰσορικοὶ ὅτι ἐν ᾧ οἱ Ἕλληες ἐπολιώρκουσαν τὴν Τρωάδα, Διομήδης ὁ ἀνδρείος, καὶ ὁ πολύμητις Ὀδυσσεὺς ὁ Ἰθακήσιος, ἐσυμφώνησαν διὰ νὰ κλέψωσι τὸ ἱερὸν Παλλάδιον τῆς Τρώων. Ἐν μιᾷ ἐν τῆς καθαρῶν νυκτῶν ἔφθασαν καὶ οἱ δύο εἰς τὰ τείχη τῆς Τρωάδος, καὶ ἐσυμφώνησαν ὥστε νὰ ἀέβη πρῶτον ὁ Διομήδης, ἔπειτα νὰ ἐλκύσῃ καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα εἰς τὰ τείχη. Λοιπὸν σκύπτει ὁ Ὀδυσσεὺς, πατεῖ εἰς τὰς ὤμους τοῦ ὁ θεῖος Διομήδης, καὶ δίδυς ἀναβάς εἰς τὸ τείχος, κλέπτει τὸ Παλλάδιον, καὶ πάλιν ἐπιστρέφει ὄψον ἀέβη· ὁ Ὀδυσσεὺς ὁμῶς θυμωμένος ὅλος διὰ τὸ γέλασμα, ἐν ᾧ ὁ δέον, ἔσπασε τὴν μάχουραί τε κατὰ τῆς Διομήδης,

διὰ τὴν πληρώσῃ τὸν φόβον τε· ὁ θεῖος ὅμως Διομήδης, ὅς τις ἐπολέμησε μὲ τὰς θεοὺς, ἰδὼν τὴν ῥομφαίαν σίλβουσαν τῆ Ὀδυσσεύς ἀπὸ τὴν λάμπιν, ἐθύμωσεν, ὅθεν ἔβαλεν ἐμπρὸς τὸν ἐχθρόν τε, καὶ τὸν αἰδήγησεν ἕως εἰς τὴν σκλήην του. Ἀγαμέμνων ὁ βασιλεὺς τῆ ἀνδρῶν ἔκαμε τότε μεγάλας ἀληλομαχίας διὰ τὴν λάβῃ τὸ Παλλᾶδιον, ἀλλ' ὁ Διομήδης ποιήσας ἐν ἀντίτυπον, ἔδωκεν ὡς παρακαταθήκην τὸ ἀληθές Παλλᾶδιον εἰς τινὰ Δημοφῶντα καλούμενον. Οἱ λοιποὶ δὲ Ἑλλήνες ἐμάχοντο ὅλον εἴνα διὰ τὸ ψεύδες Παλλᾶδιον καὶ ἀντίτυπον τὸ πρῶτον καὶ ἀληθινοῦ. Ὁ Δημοφῶν ἰδὼν τὴν παραχρῆν δέρισκε Βεζύγλῳ τινὰ Ἀθίωαῖον, καὶ τὴν ἀφιερώνει τὸ Παλλᾶδιον, ὁ ὁποῖος λαβὼν τὸ ποθέμενον, τὸ ἔφερεν εἰς τὰς Ἀθίνας καὶ τὸ ἔθηκεν εἰς τὸν ἐν ἀκροπόλει Ναόν τῆς Ἀθηνᾶς, διὰ τὴν μείνη τὸ μνημόσυνόν τε διὰ παντός. Τὸ θαυμαστὸν τῆτο ἀγαλμα δὲν ἦτον περιεσσότερον ἀπὸ τρεῖς πήχεις τὸ ὕψος, ὅλον ἀπὸ ἐλαίας ξύλον, καθὼς λέγουσι, κατασκευασμένον· ἢ ἀραιότης τε ὅμως καὶ τὸ τεχνέργημα, ἐχρησίμωσεν εἰς τὰς μεταγενεστέρας ὡς πρωτότυπον τῆς ἐπομέων ἀγαλμάτων. Οἱ Ἀθίωαῖοι ὅλως ἐνθεσιασμένοι εἰς τὴν λατρείαν, ἐχάραξαν εἰς τιμὴν τῆτος τῆ ἀγάλματος πολλα εἶδη νομισμάτων, ἐκ τῆς ὁποῖων εἰς τὰς Ἀθίνας μέχει τῆς σήμερον πληθος συναπαντῶνται.

3. Τῶν Ἀθίωῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ τῆς Ἀθίωᾶς μὲ περικεφαλαίαν· καὶ ἡ γλαῦξ μὲ κλάδον ἐλαίας καὶ ΑΘΕ, ὡς ἀνωθεν. Τοῦτο τὸ νόμισμα ἦτον μία δραχμὴ, τὸ ὁποῖον τὴν σήμερον ζυγιάζει 72 κόκκους, ὅ ἐστι εἴνα δράμι σωσόν, ἢ διάμετρος τῆ ὁποῖα εἶναι $6\frac{3}{4}$ τῆς γραμμῆς.

4. Τῶν Ἀθίωῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ τῆς Ἀθίωᾶς καὶ γλαῦξ, ὡς ἀνωθεν. Τῆτο εἶναι τὸ ἡμίδραχμον,

καὶ

καὶ ζυγιάζει 40 κόκκας· ἔχει διάμετρον $5\frac{1}{2}$ τῆς γραμμῆς.

5. Τῶν Ἀθίνων, ἄργυρος, κεφαλὴ τῆς Ἀθηνᾶς κ. τ. λ. ὡς εἶπομεν. Τῆτο τὸ νόμισμα εἶναι ὁ ὀβολὸς τῆς Ἀθίνων, ὁ ὁποῖος ζυγιάζει 12 κόκκας, ἢ διάμετρος τε εἶναι 4. γραμμῶν.

6. Τῶν Ἀθίνων, ἄργυρος, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ὡς ἀνωθεν. Τοῦτο ἦτον ὁ ἡμιοβολὸς τῆς Ἀθιναιῶν, ὁ ὁποῖος βαρεῖ 6 κόκκας, ἢ διάμετρος τε 3. γραμμῶν.

7. Τῶν Ἀθίνων, ἄργυρος, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ περικεφαλαίαν, ὡς εἶπομεν, καὶ κλάδος ἐλαίας μετὰ ΑΘΕ. Τῆτο τὸ μικρότατον νόμισμα, ἦτον τὸ τέταρτον τῆς ὀβολῆς τῆς Ἀθιναιῶν, τὸ ὁποῖον ζυγιάζει μόνον 3 κόκκας, ἔχει διάμετρον 2 γραμμῶν· τῆτο τὸ νόμισμα εἶναι ἴσον μετὰ εἴνα παρὰ Τέρικόν τοῦ νυνῆ καιρῆ, δηλαδὴ κατα τὸ βάρος, ὡς 4 παράδες, εἶνας ὀβολός· ἀλλὰ 6, ὀβολοὶ ἢ ὀβελοὶ ποιῶσι μίαν δραχμὴν· 100 δραχμαὶ πάλιν ποιῶσι μίαν μναῖν Ἑλληνικὴν· ἄρα 2400 παράδες ἀναλογῶσι μετὰ μίαν μναῖν· 60 μναῖ ποιῶσιν 1 τάλαντον· ὡς τὸ τάλαντον τῆς παλαιῆς Ἀθιναιῶν ἀναλογῶσε μετὰ 3600 γρόσια Τέρικα, ἀνὰ δηλαδὴ τὸ ἀσίμι τῆς γροσίων ἦτον καλὸν ὡς καὶ τὸ τῆς παλαιῶν δραχμῶν, ὅ, τι λογῆς εἶναι ἐκεῖνο τῆς Ἰσπανικῶν ταλίων, τὸ ὁποῖον ὑποθέτομεν πρὸς 32 παράδες τὸ μέγαλον δράμι, ὅ, εἰς ἢ δραχμὴν· εἶδὲ καὶ τὸ ἀσίμι τῆς γροσίων εἶναι κατώτερον, τότε τὸ τάλαντον ἀναλογεῖ μετὰ 4800 γρόσια. Τὸ τάλαντον, τὸ ὁποῖον περιέχει 6000 δραχμάς, εἴτε 6000 δράμια, εἶναι ἴσον μετὰ 15 ἀκάδες ἀργυρεῖς κατα τὸ βάρος· ἐπειδὴ καὶ τὸ τάλαντον περιέχει 60 μναῖς πρὸς 100 δραχμάς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἴσον μετὰ 6000 δραχμάς. Τὸ χρυσὸν τάλαντον τῆς παλαιῶν ἦτον δεκάκις τιμιώτερον τῆς ἀργυρῆς αὐτῶν, καθὼς ἀπὸ τῆς παρακαταθήκης τῆς Μενάνδρου μαν-

θαύομεν· εἰς καιρὸν ὅπῃ τὴν σήμερον σχεδὸν εἶναι δεκαεπτάκις, ὃ ἐστὶ μὲν 17 δράμια ἀσίμι ἀγοράζει τίς εἴνα δράμι χρυσία· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ πάλαι τὸ χρυσίον ἦτον εὐθυωότερον, καὶ τώρα ἀκραιβέστερον· καὶ τῆτο ἴσως, διότι τότε τὸ χρυσίον ἦτον πειραστότερον, καὶ τώρα ὀλιγώτερον· ἢ οἶδτι τότε ἦτον κατώτερον, καὶ τώρα καλλιώτερον, καὶ κατ' ἑαυτὸν· ἢ ἴσως τότε δὲν ἦσαν τόσοι ἔμποροι, καθὼς τὴν σήμερον διὰ νὰ ἀκραιβάνωσι τὸ χρυσίον, καὶ τὰ φλωεῖα. Εἶναι παρατηρημένον μάλιστα, ὅπῃ τὸ χρυσίον πηγάζει ὁλονόνα ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ τὸ ἀσίμι ἀνάπαλιν. Πρέπει νὰ ἐξούρητις, ὅτι καὶ εἴνα πάλιον Ἰαπωνικὸν τιμᾶται μὲν 7 δραχμάς, καὶ κάτιτι· ὃ ἐστὶ μὲν 42 ὀβολός. Παρὰ ταῦτα τὰ εἶδη τῶν νομισμάτων οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον καὶ ἄλλα διάφορα, μάλιστα εἰς τιμὴν τῆ παρὰ τῆ Περικλέους καὶ Φειδίας πέποιημένε Κολοσαίε ἀγάλματος, τὴν καταγραφὴν τῆ ὁποῖε ἐκθέσαμεν εἰς τὴν Γεωγραφίαν μας, εἰς τὰς ἀρχαιοπτικὰς τῶν Ἀθηναίων.

8. Τῶν Θεσσαλῶν χαλκός, κεφαλὴ Ποσειδῶνος μὲν τεύαιναν. Πρῶτα, μὲν ΘΕΣΣΑΛΩΝ. Ὁ Ποσειδῶν ἐνομίζετο θεὸς τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν Ὠκεανῶν· αὐτὸς ἦτον υἱὸς τῆ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας, αὐτᾶδέλφος τῆ Διὸς, τῆ Πλάτωνος, καὶ τῆς Ἥρας· ὁ Ποσειδῶν ἔλαβεν εἰς κληρονομίαν ὅλην τὴν θάλασσαν καὶ τὰς Νήσους· αὐτὸς μὲν τὴν ἀνδρίαν τὴν ἐκαθάεισε τὰς θαλάσσας ἀπὸ τῆς κακῆς ἀνθρώπων· ὁ Ποσειδῶν ἐξημάτισεν ἀκόμη εἴνα ἀπὸ τῆς πλέον ὀνόμασε θεὸς τῶν Ἐθναίων, ὃ ὁποῖος ἐλατρώετο πάντῃ· ἢ τεύαινά του ἐχρησίμωε διὰ σημεῖον τῆς ἀνδρίας τῆ· πάντοτε παρασάινεται γυμνὸς ἰσάμενος ὀρθὸς εἰς μίαν κογχύλῃν συρομένῃ ἀπὸ δύο ἢ τέσσαρα ἄλογα πτερωτὰ, ἢ ἄλλα τερατώδη· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐτὸς εἰς τὴν

τὴν κεφαλὴν τε φέρει εἷς σέφανον· μετὰ μίαν χεῖρα κρατεῖ τὴν χρυσίαν τελευτάου, καὶ μετὰ τὴν ἄλλην τὰς ἰνίας τῆς ἀλόγων του, τὰ ὅποια ὁδηγεῖ τρέχοντα ἐπάνω εἰς τὰ κύματα τῆς κατὰ ποικίλα βαθέων θαλασσῶν, κ. τ. λ.

9. Τῶν Αἰνιανῶν τῆς Θεσσαλίας, ἄργυρος, κεφαλὴ Παλ. ὁ Ἡρακλῆς, μετὰ ΑΙΝΙΑΝΩΝ ΜΥΜΜΝΩΝ.

10. Τῆς Ἄρτας, ἄργυρος, κεφαλὴ Παλ. μετὰ λύραν ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝ. Πήγασος καὶ Α. Ὁ Πήγασος ἦτον τὸ πτερωτὸν ἄλογον, τὸ ὅποιον καθὼς λέγεται ἐγένετο ἀπὸ τὰ αἵματα τῆς κεφαλῆς τῆς Μεδέσης, ἀφ' ἧς ὁ Περσεύς τὴν ἀπεκεφάλισεν. Τὸ τὸ ἄλογον τὸ ἐκαβαλίκοισεν ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ τὸ ἐχάρισεν εἰς τὸν Βελλερεφόντην.

11. Τῶν Δελφῶν, κεφαλὴ Ἀπόλλωνος· Ἀείων μουσικὸς ἐπὶ δελφῖνος· ὁ Ἑλλήνικος Ἀπόλλων ἦτον υἱὸς τῆς Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, ὁ ὅποιος ἐγεννήθη εἰς τὴν Νῆσον Δῆλον. Κατὰ τὰς Ποιητὰς ἔτος ὁ Ἀπόλλων ἦτον εὐδοξὸς εἰς τὴν μουσικὴν, εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ εἰς τὰς τέχνας, ὁ ὅποιος ἐδοξάζετο ὡς Θεὸς τῆς Ποιητῆς, τῆς Μουσικῶν, καὶ Ῥητόρων. Ὅλαι αἱ Μῦσαι ἦτον εἰς τὴν ὑποταγὴν τῆς τῆς Ἀπόλλωνος. Ὁ Ἀπόλλων διώχθη ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν, ὡς λέγει ἡ μυθολογία, ἦλθε καὶ ἐκατόκισεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν παρὰ τῷ Βασιλεῖ Ἀδμήτῳ, ὅπου ἐδίδαξε τὰς Θεσσαλὰς τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ἐπιστήμας. Τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον τῆς Ἀπόλλωνος ἦτον τὸ θαῦμα τῆς Κόσμου. Ἀείων ἦτον εἷς μουσικὸς Λέσβιος, τὸν ὅποιον ναῦται τινὲς τὸν ἐρρίψαν διὰ φθόνον εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ τὴν τὴν πάρωσι τὰ ἀργυρεῖά τε. Ἐνας δελφῖν, ὁ ὅποιος ἐτειγύριζε τὸ πλοῖον, ἐπῆρε τὸν Ἀείωνα, καὶ τὸν εὐγαλεν εἰς τὴν ξηρὰν, κ. τ. λ.

12. Τῶν Ἀθηνῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ περικεφαλαίαν. Γλαῦξ, κλάδος ἐλαίας, μετὰ ΑΘΕ.

τὸ τοῦ νόμισμα εἶναι μία δραχμὴ παλαιὰ, καὶ ζυγιάζει 77 κόκκους, ἢ διάμετρος τοῦ ὁποῖου εἶναι 7 γραμμῶν.

13. Τῶν Λοκρῶν, χαλκός, κεφαλὴ Διός, κεραινοὶς μετὰ Λοκρῶν.

14. Τῶν Μεγάρων, χαλκός, κεφαλὴ μετὰ δαῖδα καὶ ΓΟΡΓΙΦΑΝΗΣ. Ἀνὴρ ἀρμέγων πρόβατον, μετὰ ΜΕΓΑΡΕΩΝ· ἀνὴρ ἀρμέγων πρόβατον δηλοῖ, τὸ μηλοτρόφον τῶν Μεγάρων, καὶ τὸ ἀπλουῦ καὶ φιλόξενον ἦθος τῶν Μεγαρέων, τὸ ὁποῖον μέχει τῆς σήμερον σώζεται.

15. Τοῦ Ταλαυτίου ἄργ. ἀνὴρ μετὰ ἀπίδα καὶ ῥόπαλον, μετὰ ΟΠΟΝΤΙΩΝ, καὶ κεφαλὴ ἐστεφανωμένη.

16. Τῶν Ὀλυθηίων χαλκός, πρόρα, ἢ Ἀγριμαῖνα καὶ ἢ συκιά, μετὰ κωπιά εἰς τὰ χεῖρα, μετὰ ΟΛΤΝΘΙΩΝ, καὶ ΤΟΡΩΝΑΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ.

17. Τῆς Κορίνθου, χαλκός, κεφαλὴ Διός, λέων καὶ ἔαγος μετὰ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

18. Τῆς Ζαγορείου, χαλκός, κεφαλὴ μετὰ ΠΥΡΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ἵππιδες ἐπὶ στρατιῶτι μετὰ ΘΕΣΠΡΩΤΙ. Πολλοὶ βασιλεῖς τῆς ἠπειρῆς ἐλέγοντο Πυρρίδαι, ἐκ τῶν Πύρρων τῶν υἱῶν τῶν Ἀχιλλέως, καὶ τῶν υἱῶν τῶν Αἰακίδου, οἳ τινες ἐφάνησαν ἑομακτικοὶ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον.

19. Τῆς Παλαιᾶς Πάτρας, ἄργ. κεφαλὴ μετὰ διάδημα, ἢ Ἀθλῶα καὶ Γλαυῆξ, ὅτι σὺ τῶν Ἀθλῶων· καὶ μονόγραμμα Π, ἦτοι ΠΑΤ. μετὰ ΠΑΤΡΙΕΩΝ ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ ΜΑΝΕΚΑΔΟΣ.

20. Τῆς Νικοπόλεως, χαλκός, Βάκχος μετὰ κείκον καὶ θύρσον· μετὰ ΤΠ. ΚΑ. ΚΟΥΤΙΤΑΙΑΝΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ ΙΣΤΡΩ. νίκη ἐν δεξιᾷ στέφανον, ἀκιστερᾷ φοίνικα μετὰ ΤΠ. ΜΑΡΚ. ΑΓΡΙΠΠΑ, ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ ΠΡΟΣ ΙΣΤΡΩ. Ὁ Βάκχος ἐνομίζετο θεὸς τῶν οἴνων, ὅχι ὅτι ἐφεῦρε τὸν οἶνον, ἀλλὰ αὐτὸς ἦτον εἷας βασιλεὺς, οἳ στρατιῶται τῶν ὁποῖου εἶχον τὰς λόγχας κεκαλυμμέναι.

κεράς με φύλλα κισσῶ, ἢ ἀμπέλας, εἰς εἶδος θυραῖας, οἱ τινὲς πρῶτον ἐπήγαυον παίζοντες καὶ χορεύοντες εἰς ὅλας τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας ἔπειτα ἐξουσίαζον. Ὁ Βάκχος ἔφερε καὶ οἶνον μαζίτου, καὶ ἔδιδεν εἰς τὰς ἐναντίας αὐτῶ καὶ τοὺς ἐμεθύσει, καὶ ἔτις τὰς κατεβώπωνεν. Ὁ Παῦν, ὅς τις ἦτον ὁ ἐξαίρετος ἀρχιστράτηγός τε καὶ μουσικός ἐλάλει τῷ μουσικῷ του πολλά γλυκά· αὐτὸς εὗρεν τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν κέρας τοῦ στρατεύματος, τὸ ὁποῖον ἐγένετο αἰτία, καὶ τῶ ἐπροσήρμωσαν εἰς τὸ μέτωπόν δύο κέρατα.

21. Τῆς Πέλλης, νέος Ζεύς, τρίπτερος με ΠΕΛΛΗΣ. Ἡ Πέλλη τῆς Μακεδονίας κεῖται πλησίον τῆς Γιαννιτσᾶς· αὕτη ἐσάθη ἡ πατερίς τῶ Φιλίππου Βασιλέως, καὶ τῶ μεγάλῃ Ἀλεξάνδρῳ ὡς αὐτῶ, τῆς Μακεδόνων.

22. Τῆς Πέλλης, Φαῦνος διὰ τὸ βεβρόφον με καλαύροπα, Ἀλέξανδρος με ΠΕΛΛΗΣ καὶ ΑΛΞ· ὁ Φαῦνος ἦτον ὁ πρῶτος ὅπῃ εἰσέβαλλεν εἰς τῷ Ἰταλίαν τῷ λατρείαν τῆς Ἑλληνικῶν Θεῶν, ὁ ὁποῖος ἐπαραστρέφεται παρομοίως με τὸν Παῦνα, τὸν Θεὸν τῆς ποιμένων, δηλαδὴ με κέρατα καὶ γυμνός.

23. Τῶν Ἀλικαρνασσῶν, χαλκ. κεφαλή Διός, τρίαινα καὶ λύρα με ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΩΝ.

24. Τῆς Πούντας, ἄργ. κεφαλή Ἀθηνᾶς με ΑΚΤΙΟΥ. Πήγασος πετῶν καὶ ΑΓ. ἡ Πούτα κεῖται ἀπέναντι τῆς Λοκάδος εἰς τῷ Ἑπείρον.

25. Τῶ Πύρρου, χαλκ. κεφαλή Ἀθηνᾶς. Ἐλέφας μόνόγραμμα ΠΡ καὶ Β, Πύρρος ὁ υἱὸς τῶ Αἰακίδου, τὸ πρῶτον ἔφερε τοὺς ἐλέφαντας ἐναντίον τῶ Ῥωμαίων, σοχαζόμενος ναὶ τὰς καθυποτάξῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τε, κ. τ. λ.

26. Τῆς Λαρίσσης, ἄργ. ἵππος κεφαλή Ἡλίας, με ΛΑΡΙΣΣΑΙΩΝ.

27. Τῆς Φιλόκιας, ἄργ. κεφαλή Ἀθηνᾶς με